ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου **1946** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **79**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1029. Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τοῦ γάμου σχέσεων τῶν Ἰσραηλιτῶν 1

Α. Ν. 1032. Περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν πρὸς βοήθειαν ἀποστελλομένων εἰδῶν ἐκ τῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ ρυθμίσεως τελωνειακῶν τινῶν ζητημάτων. 2

Α. Ν. 1034. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 2789)1922 περὶ ἐκτελέσεως ὑδροηλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ πόλει Πατρῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου 3

Α. Ν. 1036. Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 261)1945 Α. Νόμου «περὶ ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐπισκευῆς καταστραφέντων κτιρίων .. 4

Α. Ν. 1037. Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ κατατάξεως Αἱμενικῶν Δοκίμων 5

Α. Ν. 1038. Περὶ ἑρμηνείας, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 228)45 Α. Ν. 6

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τοῦ γάμου σχέσεων τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Ἀντιβασιλέα,

Μακαριώτατε,

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὰ ἀφορῶντα τὴν σύστασιν, τὴν λύσιν τοῦ γάμου καὶ ἐν γένει τὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις τῶν Ἰσραηλιτῶν τὸ θρήσκευμα Ἑλλήνων πολιτῶν ἐρυθμίζοντο ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου. Τὸ νομικὸν τοῦτο καθεστὼς δὲν ἐστηρίζετο εἰς θετικήν τινα διάταξιν ἢ νόμον ἀλλά, ὡς ἡ νομολογία ἐδέχθη, εἰς παλαιότατον ἔθιμον χρονολογούμενον ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων.

Μετὰ τοὺς νικηφόρους πολέμους τῶν ἐτῶν 1912—1913 καὶ τὴν σημαντικὴν πύκνωσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ δόγματος, πληθυσμοῦ τῆς μεγεθυνθείσης Ἑλλάδος, ἐξεδόθη ὁ νόμος 147) 1914, ὅστις διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ἀνεγνώρισεν ὅτι τὰ τοῦ γάμου κλπ. τῶν Ἰσραηλιτῶν διέπονται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου. Μετέπειτα διὰ τῶν ἄρθρων 12 καὶ 13 τοῦ νόμου 2456) 1920 «περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων» ἐθεσπίσθη ἡ ἵδρυσις παρ' ἑκάστῃ Ἰσραηλιτικῇ Κοινότητι θρησκευτικῶν δικαστηρίων ἵνα τέμνωσι τὰς ὑπὸ τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου ρυθμιζομένας γαμικὰς διαφορὰς μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν. Τὸ καθεστὼς δὲ τοῦτο ἰσχύει μέχρι σήμερον.

Διὰ τοῦ δημοσιευθέντος ἐν τούτοις νόμου 777 «περὶ Ἑλληνικοῦ ἀστικοῦ κώδικος», ὡς καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 900 εἰσαγωγικοῦ νόμου τοῦ ἀστικοῦ κώδικος, ἀνατρέπεται ἄρδην τὸ παλαιότατον καὶ ἐπὶ τῆς κοινῆς συνειδήσεως στηριζόμενον τοῦτο νομικὸν καθεστώς. Οὕτω, διὰ μὲν τοῦ εἰσαγωγικοῦ νόμου καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 147)1914 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ νόμου 2456)1920, διὰ δὲ τῶν διατάξεων τοῦ μέλλοντος νὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου ε. ἔ. νέου ἀστικοῦ κώδικος, θεσπίζεται ὅτι αἱ οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις συστάσεως γάμου ὡς καὶ ἡ λύσις τοῦ γάμου μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἑτεροθρήσκων ρυθμίζονται κατὰ τὸ κοινὸν ἀστικὸν δίκαιον.

Αἱ διατάξεις αὗται ἀντιτίθενται εἰς τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας καί, ἐφαρμοζόμεναι τυχόν, θέλουν δημιουργήσει προβλήματα δυσεπίλυτα. Συγκεκριμένως, ἐνῷ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι βαθύτατα προσηλωμένος ὁ Ἑβραϊκὸς πληθυσμὸς τῆς χώρας μας ἐπιτρέπει τὴν μεταξὺ πρωτεξαδέλφων καὶ ἐπέκεινα γάμον, ὁ νέος ἀστικὸς κῶδιξ ἀπαγορεύει τοῦτον. Ὁ αὐτὸς Μωσαϊκὸς νόμος ἐπιτρέπει τὸ κατὰ ἀμοιβαίαν συναίνεσιν τῶν συζύγων διαζύγιον, ἐνῷ ὁ ἀστικὸς κῶδιξ ἀγνοεῖ τὸν θεσμὸν τοῦτον. Ὁ Μωσαϊκὸς νόμος ἀπαιτεῖ διὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου ὡρισμένας θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος διατυπώσεις ἐνεργουμένας ἐνώπιον τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων, ἐνῷ ὁ νέος ἀστικὸς κῶδιξ ἐπιτρέπει τὴν λύσιν τοῦ γάμου διὰ μόνης τῆς ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Φρονοῦμεν ὅτι οὐδεὶς λόγος συντρέχει ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία ἀποστῇ τῆς μέχρι τοῦδε ἀδιαπτώτως ἀκολουθηθείσης κατευθύνσεως τῆς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς, ἥτις συνάδει πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξιθρησκείας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ προτείνομεν τὴν ψήφισιν τοῦ κατωτέρω προσχεδίου νόμου, δι' οὗ ταυτοχρόνως ἐπέρχονται βελτιώσεις εἰς τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων ἐπιβαλλόμεναι ἐκ τῶν σημερινῶν συνθηκῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ συνυποβαλλομένου προσχεδίου προσδιορίζονται ἀποκλειστικῶς αἱ οἰκογενειακαὶ σχέσεις αἵτινες δέον νὰ ὑπαχθοῦν καὶ αὗται ὑπὸ τὴν σφαῖραν τῆς ἰσχύος τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προηγουμένην νομοθεσίαν ἐξαιροῦνται τὰ θέματα διατροφῆς συζύγων καὶ τέκνων ὡς καὶ τὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς προικός, ἅτινα, ὡς μὴ ἔχοντα θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, δέον νὰ ρυθμίζωνται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ δικαίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 εἰσάγεται ἡ καινοτομία, καθ' ἣν ἐκτὸς

τῶν ὑπὸ τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου προβλεπομένων λόγων διαζυγίου ἑκάτερος τῶν συζύγων Ἰσραηλιτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διάζευξιν καὶ διά τινα τῶν ὑπὸ τοῦ γοινοῦ ἀστικοῦ νόμου προβλεπομένων λόγων. Ἡ καινοτομία αὕτη εἶναι ἐπιβεβλημένη διότι ἐκ τῆς πείρας ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης αὐστηρότητος τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου τὰ διαζύγια μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν ἦσαν δυσχερέστατα ἂν μὴ ἀδύνατα ἄνευ κοινῆς συναινέσεως ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἐπαναλαμβάνεται κατ' οὐσίαν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 2456)1920 μὲ βελτιωμένην διατύπωσιν, ἐνδεικνυομένην ἐκ τῶν περισμάτων τῆς πείρας καὶ τῶν σημερινῶν συνθηκῶν. Τὸ αὐτὸ παρατηρητέον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 προβλέπεται ἡ σύστασις δευτεροβαθμίου θρησκευτικοῦ δικαστηρίου ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τῷ διὰ τοῦ νόμου 367)1945 ἱδρυθέντι Κεντρικῷ Ἰσραηλιτικῷ Συμβουλίῳ Συντονισμοῦ καὶ Γνωματεύσεως. Τὸ δευτεροβάθμιον τοῦτο δικαστήριον ὡρίστατο κατὰ τὴν προϋρισταμένην νομοθεσίαν ἐν Θεσσαλονίκῃ, λόγῳ ὅμως τῆς σχεδὸν ὁλοσχεροῦς ἐξοντώσεως τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονικῆς μητροπόλεως καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ συνόλου τοῦ ἐκεῖ ραββινικοῦ σώματος, ἡ μετάθεσις αὕτη καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβεβλημένη.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 θεσπίζεται διαδικασία ἀποπείρας συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ θρησκευτικοῦ δικαστηρίου εἰς τὰς περιπτώσεις αἰτήσεως διαζεύξεως κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον διὰ τοῦ Πρωτοδικείου, ὡς ἐπίσης καὶ ἐφαρμογὴ τῶν κυρώσεων τοῦ ἄρθρου 882 Πολ. Δικονομίας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς πνευματικῆς λύσεως τοῦ γάμου διατασσομένης τυχὸν ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Τὸ ἄρθρον 8 διακανονίζει τὰ τῶν ἐπιδόσεων τῶν δικογράφων τῆς ἐνώπιον τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων διαδικασίας καὶ τοῦτο πρὸς πλήρωσιν κενοῦ ὑφισταμένου μέχρι σήμερον.

Τὸ ἄρθρον 9 ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 5549.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ρυθμίζεται ζήτημα σημειοργηθὲν κατὰ τὴν περίοδον τῶν Γερμανικῶν φυλετικῶν διωγμῶν. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην συνήφθησαν ἀρκετοὶ εἰκονικοὶ γάμοι νεανίδων Ἰσραηλιτισσῶν μετὰ Ἰσραηλιτῶν ὑπηκόων οὐδετέρων κρατῶν μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν διάσωσιν τῶν νεανίδων τούτων ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ, δεδομένου ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐξήρουν τῶν μέτρων τοῦ διωγμοῦ τοὺς ἰσραηλίτας ὑπηκόους οὐδετέρων χωρῶν. Οἱ θεν οὗτοι γάμοι συνήφθησαν χωρὶς νὰ ἐκπληρωθοῦν ὅλαι αἱ διατυπώσεις τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου ἐν τούτοις ὅμως ἡ ἀναγνώρισις τῆς εἰκονικότητος ταύτης δὲν καθίσταται ἐφικτὴ διὰ τῶν συνήθων δικονομικῶν μέσων. Προτείνεται ὅθεν ὅπως ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων ἐπαναληφθῇ ἡ ἱεροτελεστία τοῦ γάμου ἐντὸς προθεσμίας καὶ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἐλλείπουσαι διατυπώσεις, ἄλλως ὁ γάμος νὰ στερεῖται ἐννόμων ἀποτελεσμάτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 λαμβάνεται πρόνοια ὅπως προσωρινῶς καὶ μέχρις ἐπιτεύξεως τῆς ἀνασυστάσεως τῶν συνεπείᾳ τῶν διωγμῶν διαλυθέντων θρησκευτικῶν δικαστηρίων, εἶναι ἁρμόδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν γαμικῶν διαφορῶν τὰ Πρωτοδικεῖα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 12 ρυθμίζονται κατὰ τρόπον ὁριστικώτερον αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 367)1945 «περὶ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Συντονισμοῦ καὶ Γνωματεύσεως». Τὸ ἐν λόγῳ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἱδρυθὲν διὰ τοῦ ἄνω νόμου ὑπὸ τύπον προσωρινότητος ἀπεδείχθη ὡς ὀργανισμὸς χρησιμώτατος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν συντονισμοῦ τῶν σκοπῶν τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Κεντρικοῦ τούτου Συμβουλίου συντελεῖται ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν διαλυθεισῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων, κατευθύνεται τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως τῶν διασωθέντων ἐκ τοῦ διωγμοῦ Ἰσραηλιτῶν, ἱδρύθησαν φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα (Ἑβραϊκὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἐν Κηφισιᾷ, Οἶκος ἐγκαταλελειμμένου κοριτσιοῦ ἐν Ἀθήναις, (ὁδὸς Κύπρου 43), Ἰατρεῖον ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Μελιδώνη 8) καὶ γενικῶς ἐδημιουργήθη ὄργανον ἐνιαίας ἐκπροσωπήσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων περιθάλψεως τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰδίᾳ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ ὡς τοιοῦτον δέον νὰ μονιμοποιηθῇ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 13 προστίθεται διάταξις εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 2456)1920 «περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων», διὰ τῆς ὁποίας θεσπίζεται ὅτι εἰς Κοινότητας ἀριθμούσας κάτω τῶν 300 μελῶν ἡ Κοινοτικὴ Συνέλευσις ἀποτελεῖται οὐχὶ ἐξ ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων ἐκλεγομένων δι' ἀρχαιρεσιῶν, ἀλλὰ ἐξ ὅλων τῶν ἀρρένων μελῶν αὐτῆς τῶν συμπληρωσάντων τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἡ θέσπισις τῆς διατάξεως ταύτης κατέστη ἀναγκαία, καθ' ὅσον μετὰ τοὺς ἐξοντωτικοὺς φυλετικοὺς διωγμοὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιζησάντων μελῶν τῶν διαφόρων Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων ἐμειώθη σημαντικώτατα καὶ εἶναι καὶ ἀνέφικτον καὶ ἄσκοπον ὅπως ἡ Κοινοτικὴ Συνέλευσις συγκροτεῖται ἐκ περιωρισμένου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων.

Ὑπὸ τὰς σκέψεις ταύτας λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον Νόμου, ὅπερ παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ περιβάλητε διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργὸς

Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1029.

Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τοῦ γάμου σχέσεων τῶν Ἰσραηλιτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Οὐσιαστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ μνηστεία, αἱ προϋποθέσεις πρὸς σύναψιν γάμου, τὰ κωλύματα τοῦ γάμου, ἡ λύσις τοῦ γάμου, ὡς καὶ τὰ τῆς λύσεως τοῦ ἀνδραδελφικοῦ δεσμοῦ (Χαλιτσὰ) μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων διέπονται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου.

2) Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ οἰκογενειακαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 2.

1) Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου προβλεπομένων λόγων διαζυγίου ἑκάτερος τῶν συζύγων Ἰσραηλιτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διάζευξιν καὶ διά τινα τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἀστικοῦ δικαίου προβλεπομένων λόγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δικονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

1) Παρ' ἑκάστῃ Ἰσραηλιτικῇ Κοινότητι δύναται νὰ ἱδρυθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ραββινικοῦ Συμβουλίου ἢ, ὅπου δὲν ὑφίσταται τοιοῦτον, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τριμελὲς θρησκευτικὸν δικαστήριον (ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ) ὅπερ ἔχει ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν διαφορῶν αἵτινες πηγάζουν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1ῳ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος προβλεπομένων σχέσεων.

2) Ἐὰν παρά τινι Ἰσραηλιτικῇ Κοινότητι δὲν ὑφίσταται θρησκευτικὸν δικαστήριον, ἁρμόδιον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παραγρ. 1 τοῦ παρόντος διαφορῶν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς εἶναι τὸ θρησκευτικὸν δικαστήριον τῆς πλησιεστέρας Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τοιούτου καὶ παρὰ ταύτῃ τὸ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ μέλη τῶν Θρησκευτικῶν Δικαστηρίων διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ραββινικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, δέον νὰ ὦσιν πολῖται Ἕλληνες, νὰ κέκτηνται ἀρτίαν θρησκευτικὴν μόρφωσιν, νὰ μὴ κατεδικάσθησαν διὰ πρᾶξιν προελεπομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου οὐδὲ νὰ ὑπερέβησαν τὸ 70ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 5.

1) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Θρησκευτικῶν Δικαστηρίων κηρύσσονται ἐκτελεσταὶ αἰτήσει ἑνὸς τῶν διαδίκων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν θρησκευτικὸν δικαστήριον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 119 ἐδ. 2 τῆς Πολ. Δικονομίας

2) Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐξετάζει μόνον ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἁρμοδιότητος τοῦ ΜΠΕΘ - ΝΕΙΝ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιτρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ὅπερ ἐπίσης ἐρευνᾷ ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Θρησκευτικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῷ διὰ τοῦ Νόμου 367 τοῦ 1945 ἱδρυθέντι Κεντρικῷ Ἰσραηλιτικῷ Συμβουλίῳ Συντονισμοῦ καὶ Γνωματεύσεως συνιστᾶται πενταμελὲς δευτεροβάθμιον θρησκευτικὸν δικαστήριον (ΜΠΕΘ—ΝΤΙΝ—ΑΓΚΑΔΟΛ) ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκαλοῦνται αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων θρησκευτικῶν δικαστηρίων. Τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τούτου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν συγκεντρούντων τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 4.

2. Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων θρησκευτικῶν δικαστηρίων κατατίθεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ταύτην παραχρῆμα μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας ἐν ἀντιγράφοις εἰς τὸ δευτεροβάθμιον Δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐὰν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος τὸ διαζύγιον ζητῆται διὰ λόγον προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἡ ἀγωγὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, προσκεῖται ὅμως ταύτης ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ἔγγραφος αἴτησις περὶ ἀποπείρας συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ἁρμοδίου «ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ». Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως δὲν ἐπέλθῃ συμβιβασμὸς οὗτος θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ δύναται νὰ ἐγερθῇ ἡ περὶ διαζεύξεως ἀγωγή.

2. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπαγγέλον τὸ διαζύγιον ὑπέχρεοῦ συνάμα τὸν ἐναγόμενον ἐπὶ ἀπειλῇ τῶν συνεπειῶν τοῦ ἄρθρου 882 τῆς Πολ. Δικονομίας ὅπως προβῇ ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡ ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Νόμου ὁριζομένας θρησκευτικὰς διατυπώσεις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἁρμοδίου «ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ» πρὸς πνευματικὴν λύσιν τοῦ γάμου (ΓΚΕΤ).

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα ἐπίδοσις δικογράφου ἢ κλήσεως τῆς ἐνώπιον τῶν Θρησκευτικῶν Δικαστηρίων διαδικασίας γίνεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος κήρυξιν ἐκτελεστὴς τῆς ἀποφάσεως τοῦ ΝΗΕΘ-ΝΙΝ, δὲν χορηγεῖ τὸ τυπικὸν πνευματικὸν διαζύγιον (Γκὲτ ἢ Χαλιτσὰ) ἐπιβάλλονται καὶ κατ' αὐτοῦ αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐγκλήσει τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων ὅστις δύναται νὰ παραστῇ ὡς πολιτικὸς ἐνάγων εἰς τὴν ποινικὴν δίκην

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον 10.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Γάμοι τελεσθέντες μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1943 μέχρι 12 Ὀκτωβρίου 1944 ἄνευ συντάξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένου γαμικοῦ συμφώνου (κεντουμπᾶ) θεωροῦνται ἄκυροι καὶ ἄνευ ἐννόμων ἀποτελεσμάτων ἐκτὸς ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων ἐπαναληφθῇ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ραββινικῆς ἀρχῆς ἡ ἱεροτελεστία τοῦ γάμου καὶ συνταχθῇ τὸ σχετικὸν γαμικὸν σύμφωνον (κεντουμπᾶ). Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀκύρωσιν ἀποσβέννυται μετὰ πάροδον ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Τὰ Πρωτοδικεῖα εἶναι ἁρμόδια ὅπως ἀποφαίνωνται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 1 παραγρ. 1 τοῦ παρόντος προκυπτουσῶν διαφορῶν ἐν περιπτώσει μὴ λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι θρησκευτικῶν Δικαστηρίων (ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ).

Ἄρθρον 12.

Καταργοῦνται α) τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφιον α' τοῦ Νόμου 147 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἰσραηλίτας, β) τὰ ἄρθρα 12-14 τοῦ νόμου 1456 καὶ γ) ὁ Νόμος 5549.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1946

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΛΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1946

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1032

Περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν πρὸς βοήθειαν ἀποστελλομένων εἰδῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ρυθμίσεως τελωνειακῶν τινων ζητημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1946 δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ν' ἀπαλλάσσωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου, τὰ κάτωθι εἴδη ἐφ' ὅσον ταῦτα προορίζονται πρὸς βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν παραληπτῶν αὐτῶν :

α) Τρόφιμα ἐν γένει.

β) Εἴδη ἐνδύσεως ἐρραμμένα ἢ μή, ἐξαιρέσει τῶν μηλωτῶν.

γ) Εἴδη κλινοστρωμνῆς καὶ λινοστολῆς.

δ) Εἴδη ὑποδήσεως καὶ

ε) Μικροαντικείμενα ἀτομικῆς χρήσεως.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων ὁρισθήσεται ἡ ποσότης τῶν ἀπαλλασσομένων εἰδῶν, δύναται δὲ νὰ καθορίζηται καὶ εἰδικὴ διαδικασία εἰσαγωγῆς αὐτῶν, κατ' παρέκκλισιν τῶν ἐν

ἰσχύῃ τελωνειακῶν διατυπώσεων ὡς καὶ τῶν περὶ περιορισμῶν εἰσαγωγῆς τοιούτων.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαγομένων μέσῳ τῆς Ὀργανώσεως «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ».

4. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀρ. Τ. 6300 τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1945 Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς καθωρίσθη ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ παραδόσεως τῶν δεμάτων τῶν ἀποστελλομένων ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν μέσῳ τῆς ὀργανώσεως «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ».

5. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Τ. 1147 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1946 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς παρετάθη μέχρι τέλους Μαρτίου 1946 ἡ ἰσχὺς τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 1667 τῆς 17 Ἀπριλίου 1945 ἀποφάσεως αὐτοῦ «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς εἰδῶν ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως ἀποστελλομένων ἢ κομιζομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς δι' οἰκογενειακὰς ἀνάγκας».

Ἄρθρον 2.

1. Μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1946 δύναται, δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ ΤΤΤ. δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ ἄνευ τελωνειακῆς ἐξετάσεως καὶ ἐπαληθεύσεως τῶν διὰ ἀτομικῆς ὁδοῦ ἀφικνουμένων ἐκ τῶν ὑπερποντίων χωρῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων περιεχόντων εἴδη ἀτομικῆς χρήσεως ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος.

2. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 436 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1945, 471 τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1945, 508 τῆς 5 Νοεμβρίου 1945 καὶ 576 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1945 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ὧν ἐπετράπη ἡ ἄνευ τελωνειακῆς ἐξετάσεως καὶ ἐπαληθεύσεως εἰσαγωγὴ ἀπὸ τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1945 ταχυδρομικῶν δεμάτων τῆς περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 3.

1. Μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1946 ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐδαφίου ἕβδομον (ε) τῆς κλάσεως 190 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μεταγειρισμένα ἐπίσωτρα αὐτοκινήτων καὶ ποδηλάτων. Ἡ ἀναστολὴ αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναστολῆς τὰ ὡς ἄνω μεταγειρισμένα ἐπίσωτρα δασμολογοῦνται μὲ τὸν δασμὸν τῆς κλάσεως 266 ἐδ. δέλτα (δ).

Ἄρθρον 4.

1. Ὀφειλαὶ πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ἐπὶ ὑλικῶν καὶ εἰδῶν παραληφθέντων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ ἢ εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν πρὸ τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1944 ὑπὸ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας πρὸς κατασκευὴν ἔργων ὑδρεύσεως, στεγάσεως καὶ γενικῶς κοινῆς ὠφελείας διαγράφονται.

Τὰ ἐκ τοῦ λόγου τούτου παρὰ τοῖς Τελωνείοις ἐκκρεμοῦντα τελωνειακὰ παραστατικὰ ἔγγραφα ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένων ἐφ' ἑκάστης συγκεκριμένης περιπτώσεως, ἐπιτρέπεται ἡ διαγραφὴ χρεῶν ἐκ δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων δημοσίου τε καὶ τοίτων ἐπὶ εἰδῶν εἰσαχθέντων καθ' οἱονδήποτε τρόπον μέχρι τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1944 ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν πρὸς προαγωγὴν τῆς καλλιεργείας καὶ ἐν γένει κατασκευῆς ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ εἰδῶν εἰσαχθέντων ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων πρὸς ἐνίσχυσιν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν.

3. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ὅπως διαγραφῶσι καὶ ὀφειλαὶ πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγήν, ἐπὶ ἐπίπλων, σκευῶν καὶ ἑτέρων εἰδῶν παραδοθέντων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ ἢ εἰς ἀλευθέραν χρῆσιν μέχρι τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1944 εἰς πρόσωπα ὧν ἦδη ἀγνοεῖται ἡ διαμονή.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐκκρεμῆ τελωνειακὰ παραστατικὰ ἔγγραφα ἀφορῶντα εἴδη ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα παρελήφθησαν ἢ ἠναλώθησαν ἄνευ καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων δασμῶν ὑπὸ στασιαστῶν ἀπ' εὐθείας ἢ κατόπιν διαταγῆς τούτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1944 καὶ μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας τῆς Βάρκιζας, περὶ ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 23)1945 Συντακτικὴ Πρᾶξις, τακτοποιοῦνται ἐξοφλούμενα δυνάμει τοῦ παρόντος.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν τελωνειακῶν παραστατικῶν ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν μεταφορὰν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ὑπὸ στασιαστῶν κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον.

2. Ἐπίσης θεωροῦνται τακτοποιημένα τὰ προσκόμματα τ' ἀνακαλυφθέντα ἢ ἀνακαλυπτόμενα ἐπὶ τῶν παραστατικῶν ἐγγράφων τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν τῶν Ἰονίων Νήσων τὰ προελθόντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ.43 τῆς 22 Νοεμβρίου 1944 Διατάγματος τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου τῶν Ἰονίων Νήσων.

Ἄρθρον 6.

1. Τελωνειακὰ ἔγγραφα ἢ ἐγγυήσεις, ἀσφαλοῦσαι τὰς μέχρι 14 Ὀκτωβρίου 1944 γενομένας εἰσαγωγὰς τυπογραφικοῦ χάρτου πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν καὶ ἐκκρεμοῦσαι εἰσέτι λόγῳ μὴ προσαγωγῆς τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραλαβῆς ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν πρὸς κήρυξιν ὁριστικῆς ἀτελείας, λογίζονται ἐξωφλημέναι δυνάμει τοῦ παρόντος.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἔγκρισις ἀτελείας τυπογραφικοῦ χάρτου παραληφθέντος ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ μέχρι 14 Ὀκτωβρίου 1944 πρὸς ἐκτύπωσιν ἐπιστημονικῶν ἢ ἑτέρων συγγραμμάτων, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως ἐχρησιμοποιήθη οὗτος δι' ὃν σκοπὸν παρελήφθη.

3. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Τ. 832 τῆς 9 Μαρτίου 1945 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τρόπου τακτοποιήσεως τῶν δοθεισῶν ἐγγυήσεων διὰ παραλαβὰς τυπογραφικοῦ χάρτου γενομένας μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1941.

4. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 444)1945 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν τοῦ τύπου» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς ἰσχυσεν ὡς ἑξῆς : «Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 19) 32 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1092)1938 «περὶ τύπου» ἀναστέλλονται, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τυπογραφικὸν χάρτην τὸν εἰσαγόμενον ὑπὸ τῆς ΟΥΝΡΡΑ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διαχειριζόμενον.

Περιλαμβανομένου περὶ τυπογραφικοῦ χάρτου πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδων εἰσαγομένου καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1092)1938 δὲν ἀναστέλλονται ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εἶναι δασμολογικῆς καὶ τελωνειακῆς φύσεως».

Ἄρθρον 7.

Ὁ Ἀνακλαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2085)1931 «περὶ ἀσκήσεως οἰκονομικῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν συγκροτημάτων τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου Α. Ε.» καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα τῆς 10)14 Ἰουνίου 1940 «περὶ παροχῆς τελωνειακῶν καὶ δασμολογικῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν Α. Ε. Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου» καὶ τῆς 17)24 Ἰουλίου 1940 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2085)1939 «περὶ ἀσκήσεως οἰκονομικῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν συγκροτημάτων τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου Α. Ε.» καταργοῦνται.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀρ. 434)1945 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων νόμων ἀρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ 602)1945 «περὶ δασμολογικῶν τινων διατάξεων τῶν ὑποκειμένων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν» δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὸ ὑπὸ 1 Ἰουνίου 1945 μέχρι 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους χρονικὸν διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἀρχομένης ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1946

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Τ. 8831)31 Δεκεμβρίου 1945 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ τρόπου συμμετοχῆς χημικῶν ὑπαλλήλων Παραρτημάτων τοῦ Γενικοῦ Χημείου Κράτους εἰς τὰ δικαιώματα ἐκτελέσεως τελωνειακῶν ἐργασιῶν».

2. Οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν Τελωνείων πάσχοντες ἐκ φυματιώσεως, δικαιοῦνται τῶν δικαιωμάτων ἐκτελέσεως τελωνειακῶν ἐργασιῶν.

3. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1932 Διατάγματος «περὶ ὡρῶν ἐργασίας τῶν Τελωνειακῶν ὑπαλλήλων κλπ.» ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1932 καὶ 9 Αὐγούστου 1933 Διαταγμάτων, καθοριζόμενα διακιώματα ἐκτελέσεως Τελωνειακῶν ἐργασιῶν δύνανται ν' ἀναπροσαρμόζωνται, συμφώνως πρὸς τὰς ἑκάστοτε κρατούσας οἰκονομικὰς συνθήκας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως

4. Τῶν δικαιωμάτων ἐκτελέσεως τελωνειακῶν ἐργασιῶν δικαιοῦται καὶ τὸ μόνιμον ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ ἰσχὺς τῶν παραγράφων 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1 Μαρτίου 1946.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐκ τῶν πάσης φύσεως εἰσπράξεων τῶν ὑπὲρ εἰδικῶν ταμείων καὶ τρίτων ἐσόδων τῶν ἐνεργουμένων παρὰ τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους ἐκπίπτεται ποσοστὸν δύο τοῖς ἑκατὸν (2 ο/ο) εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν καθορίζεται τοῦτο ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων ἑκάστου εἰδικοῦ ταμείου.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο δυνάμενον νὰ αὐξομειῶται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἑνιαίως ἢ καὶ δι' ἕκαστον εἰδικὸν ταμεῖον ὡς καὶ τὰ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις παρακρατούμενα ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν ποσοστὰ διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τῶν ὑπὲρ Εἰδικῶν Ταμείων καὶ τρίτων δὲν ἀποδίδονται ἀλλ' εἰσάγονται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν παρακρατηθέντων ποσοστῶν ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1945 καὶ ἐφεξῆς ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀπεδόθησαν.

Τὰ τυχὸν διανεμηθέντα μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ ἑνίων τελωνειακῶν ἀρχῶν λογίζονται ὡς καλῶς διανεμηθέντα.

Ἄρθρον 10.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Α. 10804 τῆς 30 Αὐγούστου 1944 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Διεύνθυνσιν Τελωνείων Θεσσαλονίκης περὶ εἰσπράξεως δασμῶν κλάσεως 60 γάμα (γ) ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐννεακοσίων δέκα ὀκτὼ χιλιάδων ὀκτακοσίων δέκα πέντε χιλιογράμμων νάφθης καιομένης ἐν λυχνίᾳ, ἐκχωρηθείσης τότε εἰς τὴν Ἑταιρείαν ΣΕΛΛ πρὸς διάθεσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν.

2. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 48 τῆς 20 Φεβρουαρίου 1945 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Τελωνείων Θεσσαλονίκης περὶ εἰσπράξεως δασμῶν κλάσεως 60 γάμα (γ) ἐπὶ πέντε ἑκατομμυρίων ἐννεακοσίων τριάκοντα ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων τεσσαράκοντα ἐννέα (5.938.249) χιλιογράμμων νάφθης, καιομένης ἐν λυχνίᾳ ἐκχωρηθείσης εἰς τὴν Ἑταιρείαν ΣΕΛΛ διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπόν.

3. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. Σ. 2340)16 Μαΐου 1945 καὶ Θ. 1411. Π. 3849 τῆς 20 Ἀπριλίου 1945 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὰς Διευθύνσεις Τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. Κ. 4409 τῆς 16 Μαΐου 1945 ὁμοία πρὸς τὸ Τελωνεῖον Καλαμῶν, δι' ὧν ἀναστέλλονται προσωρινῶς οἱ ὑφιστάμενοι περιορισμοὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς προδιαγραφὰς τῶν εἰσαγομένων πετρελαιοειδῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιτρέπεται, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων, ἡ ἐκτέλεσις πάσης ἐργασίας ἀφορώσης τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν, συμπλήρωσιν, μεταρρύθμισιν καὶ συντήρησιν τῶν κτιρίων τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων, ἀποθηκῶν καὶ ἐν γένει τῶν τελωνειακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Κράτους, αἵτινες ὑπέστησαν καταστροφὰς ἢ βλάβας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὡς καὶ ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαιούντων ὀργάνων, ἐπίπλων καὶ παντὸς ὑλικοῦ χρησίμου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων, ἐλεγκτηρίων, φυλακίων καὶ ἀποθηκῶν τῶν Τελωνίων τοῦ Κράτους.

2. Διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἐγκρίνεται διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1946—47, 1947—48 καὶ 1948—49 ἐτησία δαπάνη μέχρι τοῦ ποσοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν, δυναμένη ν' αὐξηθῇ, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ σχετικὴ πίστωσις ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστης τελωνειακῆς Διευθύνσεως ἢ Τελωνείου α' τάξεως συνιστᾶται Ἐπιτροπή, ἥτις ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἀποφασίζῃ καὶ ἐκτελῇ τὰς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἐργασίας καὶ προμηθείας. Τὸ δι' αὐτὰς ἀπαιτούμενον ποσὸν τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν ἑκάστης Ἐπιτροπῆς διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ βάσει γνωμοδοτήσεων ταύτης.

Ἄρθρον 12.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθήσεται ἡ σύνθεσις καὶ ἡ λειτουργία τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν, ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως, παραλαβῆς καὶ πληρωμῆς τῶν ἔργων ἢ ὑλικῶν, ἡ τακτοποίησις τῶν ἐκδιδομένων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ τῶν ἐνεργουμένων δαπανῶν ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν λογαριασμῶν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν παρόντος.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως, καταργήσεως καὶ ἀναστολῆς ἐφαρμογῆς ἐνίων διατάξεων οἰκονομικῶν νόμων», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Α. Ν. 899)1937 παγία προκαταβολὴ τῶν Διευθυντῶν Τελωνείων καὶ Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου ὡς καὶ τῶν Τελωνῶν α' τάξεως αὐξάνεται εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας χιλιάδας (600.000).

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ὅπως αὐξομειῶται τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παγίας προκαταβολῆς νὰ ἐπεκτείνηται ἡ παρογὴ ταύτης καὶ εἰς τοὺς Τελώνας β' καὶ γ' τάξεως ὡς ἐπίσης καὶ νὰ καθορίζωνται καὶ ἄλλαι δαπάναι δυνάμεναι νὰ ἐνεργῶνται διὰ τῆς παγίας προκαταβολῆς.

Ἄρθρον 14.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ μεταβάλληται καὶ συμπληρῶται ἡ σύνθεσις τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ δασμολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1034.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 2789)1922 «περὶ ἐκτελέσεως ὑδροηλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ πόλει Πατρῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 2789 τοῦ 1922 «περὶ ἐκτελέσεως ὑδροηλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ πόλει Πατρῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἑταιρεία θὰ διοικῆται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τριῶν προσώπων ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων αὐτῆς, τριῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ ἑνὸς ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

---

(4)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1036.

Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 261)1945 Α. Νόμου «περὶ ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐπισκευῆς καταστραφέντων κτιρίων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 261)1945 Α. Νόμου «περὶ ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐπισκευῆς καταστραφέντων κτιρίων» ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 302)1945 Ἀν. Νόμου, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1945 Β. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ἀν. Νόμου 261)1945 κλπ.» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 743 του 1945 Ἀν. Νόμου, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1946».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

---

(5)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1037.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ κατατάξεως Λιμενικῶν Δοκίμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν Σχολὴν Λιμενικῶν Δοκίμων δέον νὰ εἶναι πολίτης, Ἕλλην, ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητῷα ἀρρένων, στρατολογικῶς ἐν τάξει, ἄγαμος, ἡλικίας 23 μέχρι 27 ἐτῶν, σωματικῶς ἱκανός, νὰ μὴν κατεδικάσθη εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν οὐδ' εἰς ἐπανορθωτικὴν ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 22 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, νὰ κέκτηται πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς Νομικῶν, Πολιτικῶν ἢ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ δίπλωμα δοκίμου Πλοιάρχου τῆς Σχολῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἢ δίπλωμα πλοιάρχου τοῦ Ε. Ν. καὶ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Δημοσίας Ἐμπορ. Σχολῆς καὶ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ἐξετάσεις διὰ τὰ μαθήματα τῶν Ἑλληνικῶν, Ἀγγλικῆς γλώσσης, Μαθηματικῶν, Γεωγραφίας καὶ Ἱστορίας.

2. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν Λιμενικῶν Δοκίμων δι' ἃς προεκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν πληροῦνται ἐκ δύο κατηγοριῶν ὑποψηφίων, ἤτοι κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τῆς κατηγορίας τῶν πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τῆς κατηγορίας τῶν διπλωματούχων δοκίμων ἢ πλοιάρχων Ἐμπορ. Ναυτικοῦ. Ἐξ ἑκάστης κατηγορίας ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων, κατατάσσονται οἱ πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἡμίσεος τῶν θέσεων δι' ἃς προεκηρύχθη ὁ διαγωνισμός. Αἱ τυχὸν ἀπομείνασαι κεναὶ θέσεις ἑκάστης κατηγορίας συμπληροῦνται ἐκ τῶν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἐπιτυχόντων τῆς ἑτέρας κατηγορίας, τῆς τοιαύτης συμπληρώσεως δυναμένης νὰ ἐξιχθῇ μέχρι πλήρους καλύψεως τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος τῶν θέσεων, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς ὑποψήφιος ἐκ τῆς μιᾶς κατηγορίας προσῆλθεν ἢ οἱ προσελθόντες ἀπερρίφθησαν. Ἡ τελικὴ σειρὰ ἀργαιότητος ἁπάντων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξ ἑκάστης κατηγορίας κατατασσομέ-

νων κανονίζεται ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν μέσων ὅρων τῶν πέντε μαθημάτων, ἀσχέτως κατηγορίας ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ Λιμενικοὶ Δόκιμοι ἀντιστοιχοῦσιν βαθμολογικῶς πρὸς δοκίμους Σημαιοφόρους τοῦ Β. Ν.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορισθήσονται τὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως, τὰ τῆς σειρᾶς τῶν ἐξεταστέων μαθημάτων, ἐξεταστέας ὕλης, εἰδικῆς καὶ γενικῆς βαθμολογίας, συνθέσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἐν γένει καὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων θέλει ρυθμισθῇ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Λιμενικῶν Δοκίμων.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται:

α) αἱ παράγραφοι 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολῆς Λιμενικῶν Δοκίμων τοῦ τεθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 27)10)37 «περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς Λιμενικῶν Δοκίμων» (Φ. Ε. Κ. 446 Α' 4)11)37).

β) ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 131)36 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ διατάξεων (Φ. Ε. Κ. 411 Α' 24)9)1936).

γ) τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Β. Δ. τῆς 27)5)1927 «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» Φ.Ε.Κ. 104 Α' 1.6.27).

δ) ὁ Νόμος 676)43 «περὶ πρυσόντων προαγωγῆς πτυχιούχων Λιμενικῶν Ὑπαξιωματικῶν».

ε) ὁ Α. Ν. 3202)43 «περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεών τινων ἐν τῷ Β. Ν. καὶ εἰς τὸ Λιμενικὸν Σῶμα», ἀπὸ τῆς ἰσχύος δὲ τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς Λιμενικοὺς βαθμοφόρους αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Α. Ν. 905)37 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Β. Ν.» ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 665)45.

στ) τὸ ἐδάφ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 345)36 «περὶ ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐμπορ. Ναυτιλίας».

Ἄρθρον 3.

1. Σημαιοφόροι Π. Λ. Σ. καὶ Λιμενικοὶ Ὑπαξιωματικοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑποκελευστοῦ Α' καὶ ἄνω κεκτημένοι πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς Νομικῶν, Πολιτικῶν ἢ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, δύνανται νὰ μετάσχωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις πρὸς κατάταξιν Λιμενικῶν Δοκίμων ἐφ' ὅσον συγκεντροῦσιν τὰ προσόντα τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 πλὴν τῆς ἡγαμίας καὶ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὅπερ εἰδικῶς δι' αὐτοὺς παρατείνεται μέχρι τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Οὗτοι ἁπλῶς ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὰς ἐξετάσεις καταφάσκονται ὡς δόκιμοι καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ δι' ὃν προεκηρύχθη ὁ διαγωνισμός.

2. Οἱ ἀνωτέρω ἀπολυόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαιδεύσεώς των, διά τινα λόγον δι' οὓς ἀπολύονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ οἱ λιμενικοὶ δόκιμοι, ἐπανέρχονται εἰς τὴν κατάστασιν καὶ τὸν βαθμὸν εἰς ὃν διετέλουν πρὸ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 4.

1. Δόκιμοι τοῦ Β. Ν., μάχιμοι ἢ μηχανικοί, διακόψαντες τὴν ἐν τῇ Σχολῇ Ν. Δοκίμων ἐκπαίδευσίν των, εἴτε ἕνεκεν τῶν αἰτίων τῆς κατοχῆς εἴτε διὰ λόγους ὑγείας συνεπαγομένους ἀκαταλληλότητα διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μαχίμου ἀξιωματικοῦ τοῦ Β. Ν., εἰσάγονται τῇ αἰτήσει των εἰς τὴν Σχολὴν Λιμενικῶν Δοκίμων ἄνευ ἐξετάσεων ἐφ' ὅσον κριθοῦν ὑγειονομικῶς ἱκανοὶ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ σωματικῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων Λιμενικῶν δοκίμων ἰσχυούσας διατάξεις.

2. Οὗτοι καταλαμβάνουσι θέσεις ἐκ τῆς κατηγορίας τῶν ὑποψηφίων διπλωματούχων δοκίμων ἢ πλοιάρχων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τάσσονται δὲ ἀπὸ ἀπόψεως ἀρχαιότητος ἐν τῇ Σχολῇ ἐπ' οὐρᾷ τῶν λοιπῶν συναδέλφων των λιμενικῶν δοκίμων τῆς μεταξὺ των ἀρχαιότητος κανονιζομένης ἐκ τῆς δοχικῆς αὐτῶν εἰς τὴν Σ. Ν. Δ. κατατάξεως.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 449)1945 «περὶ ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Λιμενικοῦ Σώματος» εἶναι ὅτι ἐπὶ τῶν ἐπικούρων Λιμενικῶν Ἀξιωματικῶν ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Β. Ν. καθ' ὅσον ἄλλως ὁρίζεται δι' αὐτούς.

2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς κατατακτηρίους ἐξετάσεις Λιμενικῶν Δοκίμων τοῦ ἔτους 1946, τὸ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου καθοριζόμενον ὅριον ἡλικίας αὐξάνεται μέχρι τοῦ 30οῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΥΡΑΖΑΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡΓΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΑΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Α. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΛΑΚΗΣ, Λ. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΑΥΧΝΟΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγὶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

---

(6)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1038.

Περὶ ἑρμηνείας, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 228)1945 Ἀν. Νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 ἐδ. 1 τοῦ Α. Ν. 228)1945 ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἄρθρων 2 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὑπάγονται καὶ οἱ Ὑπαξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς οἱ ἐμβατικῶς ἀπομακρυνθέντες, ὡς συμμεταχθέντες εἰς τὰ κινήματα τοῦ 1933 καὶ 1935 καὶ ἀκολούθως ἀναληφθέντες, μὴ ἀποκατασταθέντες δὲ μέχρι σήμερον εἰς τοὺς βαθμοὺς οὓς φέρουσι οἱ ἐν ἐνεργείᾳ νεώτεροί των, εἴτε εὑρίσκονται ἤδη οἱ ὡς ἄνω ἀπολυθέντες, ἐν ὑπηρεσίᾳ εἴτε ἐκτὸς ταύτης καὶ ἀδιαφόρως τοῦ ἂν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἀπελύθησαν τῇ αἰτήσει των ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως.

2. Οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ κριθοῦν ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ 228)45 Ἀναγκ. Νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἥτις κρίνουσα τὰς γραμματικὰς γνώσεις καὶ τὰ γενικὰ ἐπαγγελματικὰ τούτων προσόντα, ἀποφαίζει ἐὰν θέλουν οὗτοι νὰ ἀποκτήσωσι τὸν βαθμὸν ὅστις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἢ ἄλλον ἐνδιάμεσον κατώτερον τοῦ προβλεπομένου παρὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 228)45 βαθμοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν

Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως, ὅστις συμμορφοῦται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 ἐδ. 2 τοῦ Νόμου 228)1945

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 228)45 Νόμου καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἑδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὑπάγονται καὶ οἱ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ὁπωσδήποτε μεμονωμένως ἀπομακρυνθέντες ἀπὸ 6 Μαρτίου μέχρι τέλους 1933 καὶ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1935 μέχρι καὶ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940, ἐφ' ὅσον δι' ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένης τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἤθελε κριθῆ ὅτι ἡ ἀπόλυσις ὀφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς πολιτικοὺς λόγους.

2. Διὰ τοὺς ἐμπίπτοντας εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου οἱ ἀπολυθέντες διὰ λόγους α) καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἐπὶ οἱῳδήποτε ἀδικήματι, πλὴν τῶν παραβάσεων τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, β) καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ γ) ὑγείας, κατὰ τὰς περὶ σωματικῆς ἀνικανότητος διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀπόλλυσιν τὸ δικαίωμα περὶ ἀποκαταστάσεως των κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, ἐὰν δὲν ἤθελον ὑποβάλει σχετικὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἴς τινα Ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, καθὼς καὶ ἂν δὲν ἤθελεν παρουσιασθῆ εἴς τινα Ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀποκαταστάσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως (ἂν πρόκειται περὶ Ὑπαξιωματικοῦ) ἢ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ταύτης Διατάγματος (ἂν πρόκειται περὶ Ἀξιωματικοῦ).

Ἄρθρον 5.

1. Ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς ἀπολυθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς κατόπιν ἀποφάσεων Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων, δύνανται νὰ προσφύγωσι κατὰ τῆς ἀπολύσεώς των ταύτης, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης διά τινος Ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς, ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 παράγρ. 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένην Ἐπιτροπήν.

2. Οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνακαλοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 228)1945, καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς ἣν θέλουσι προσφύγει, ἤθελεν ἀποφανθῆ ὅτι δὲν ἦσαν πραγματικοὶ καὶ ἐπαρκῶς δεδικαιολογημένοι οἱ λόγοι, οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν ἀπόλυσιν.

Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δημοσίας Τάξεως.

3. Ὁ χρόνος λιποταξίας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς ὁ καταλογισθεὶς ὡς τοιοῦτος δι' ἀπουσίαν ἐκ τῶν τάξεών των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς, ἐξαλείφεται καὶ λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἅπασας τὰς συνεπείας ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐπανῆλθον εἰς τὰς τάξεις των ἐντὸς τοῦ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρόνου.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ 228)45 Α. Ν. δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν δι' ὅσους διατέλεσαν μαθηταὶ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ι' Τμήματος Σχολείου Χωρ)κῆς πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς των ἐκ τοῦ Σώματος διὰ πολιτικοὺς λόγους, ὑπὲρ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπόμενον πρὸς φοίτησιν χρόνον καὶ ἐξεπαιδεύθησαν νῦν εἰς συγχρονισμένην Στρατιωτικὴν Μονάδα τοὐλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον. Οὗτοι ἀποκαθίστανται πλήρως εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἤδη φέρουσι νεώτεροί των ἐκ τοῦ ἰδίου Τμήματος τοῦ Σχολείου προελθόντες μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των, δι' ἅπασας τὰς περιπτώσεις πλὴν τῶν ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἀναγνωρίζονται οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τελεσθέντες γάμοι ὑπὸ τῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προαναφερομένου ὑπ' ἀριθ. 228)45 Νόμου ἀνακληθέντων ἢ ἀνακληθησομένων.

Ἄρθρον 8.

Βοηθήματα ληφθέντα ὑπὸ τῶν ἀνακαλεσμένων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προαναφερομένου ὑπ' ἀριθ. 228)45 Νόμου λόγῳ τῶν τότε ἐξόδων των ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωρ)κῆς, δὲν ἐπιστρέφονται. Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω καθίστανται μέτοχοι τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξ)κῶν καὶ Ἀλληλοβοηθείας Ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς ἐπανακατατάξεώς των εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφ)κῆς καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς κειμένας διατάξεις περὶ τῶν Ταμείων τούτων, μὴ δικαιούμενοι νὰ προσμετρήσωσι τὸν ἐκτὸς ὑπηρεσίας διαρρεύσαντα χρόνον ὡς χρόνον συμμετοχῆς των εἰς τὰ ρηθέντα Ταμεῖα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΛΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ, Λ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Μ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΙΣ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγὶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)